

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 czerwca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski (przewodniczący)
SSN Małgorzata Gierszon (sprawozdawca)
SSN Dariusz Kala

Protokolant Weronika Woźniak

w sprawie **M. J.**

skazanego za czyn z art. 200 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.
w dniu 14 czerwca 2023 r. kasacji Prokuratora Generalnego
od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze
z dnia 27 września 2022 r., sygn. akt II K 1325/21,

uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej kary i w tym zakresie
sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Jeleniej Górze do
ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

M. J. został oskarżony o to, że w okresie od dnia 12 listopada 2020 r. do dnia 11 grudnia 2020 r. w J. G. działając w krótkich odstępach czasu i wykonaniu z góry powziętego zamiaru obcował płciowo z małoletnią poniżej 15 lat A. M., tj. o czyn z art. 200 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.

Wyrokiem z dnia 27 września 2022 r. o sygn. akt II K 1325/21 Sąd Rejonowy

w Jeleniej Górze:

- I. uznał oskarżonego M. J. za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. czynu z art. 200 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 200 § 1 k.k. w zw. z art. 57b k.k. wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności;
- II. na podstawie art. 41a § 2 i § 4 k.k. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu kontaktowania się z małoletnią pokrzywdzoną A. M. w jakikolwiek sposób oraz zbliżania się do małoletniej pokrzywdzonej A. M. na odległość mniejszą niż 30 metrów na okres 10 lat;
- III. na podstawie art. 41 § 1a k.k. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu zajmowania wszelkich stanowisk, wykonywania wszelkich zawodów lub działalności związanych z wychowaniem, edukacją, leczeniem małoletnich lub z opieką nad nimi na okres 5 lat.

Orzeczenie uprawomocniło się, bez postępowania odwoławczego, z dniem 5 października 2022 r. Jego pisemne uzasadnienie nie zostało sporządzone.

Wyrok Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze został zaskarżony kasacją przez Prokuratora Generalnego w zakresie zawartego w pkt I orzeczenia o karze, na niekorzyść oskarżonego M. J.. Skarżący zarzucił w nim rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 200 § 1 k.k. w zw. z art. 57b k.k., polegające na wymierzeniu oskarżonemu M. J., za popełnienie w warunkach czynu ciągłego - art. 12 § 1 k.k., przestępstwa określonego w art. 200 § 1 k.k., kary 2 lat pozbawienia wolności, a więc poniżej dolnego ustawowego zagrożenia, które ze względu na zawarty w art. 57b k.k. nakaz wymierzenia kary w wysokości powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia, wynosi dwa lata i miesiąc pozbawienia wolności. W związku z tym zarzutem skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w Jeleniej Górze do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna.

Zaskarżony wyrok został wydany z rażącym i mającym istotny wpływ na jego treść naruszeniem przepisów prawa karnego materialnego, wskazanych w zarzucie kasacji.

W realiach rozpatrywanej sprawy, uznając oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu występku, Sąd podzielił jednocześnie stanowisko zawarte w akcie oskarżenia, że M. J. dopuścił się go w warunkach czynu ciągłego. Wskazując zaś podstawę wymiaru kary za przypisane przestępstwo, Sąd ten, obok art. 200 § 1 k.k., zasadnie wskazał również art. 57b k.k., który zawiera nakaz wymierzenia za przypisane sprawcy przestępstwo, popełnione w warunkach określonych w art. 12 § 1 k.k., kary w wysokości powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia do podwójnej wysokości górnej granicy ustawowego zagrożenia.

Zgodnie z treścią art. 200 § 1 k.k., kto obcuje płciowo z małoletnim poniżej lat 15 lub dopuszcza się wobec takiej osoby innej czynności seksualnej lub doprowadzają do poddania się takim czynnościom albo do ich wykonania, podlega karze pozbawienia wolności od lat 2 do 12. Uwzględniając więc dyspozycję art. 57b k.k., dolna granica ustawowego zagrożenia za ten występki popełniony w warunkach art. 12 § 1 k.k. wynosi 2 lata i miesiąc.

Tymczasem orzeczenie Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze prawomocnie ukształtowało wymierzoną oskarżonemu karę poniżej wskazanej wartości. Jak jednolicie przyjmuje się w judykaturze Sądu Najwyższego, wymierzenie kary poniżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia, przy jednoczesnym niezastosowaniu instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary, jest rażącym naruszeniem prawa karnego materialnego, które miało oczywisty wpływ na zapadły wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze (tak: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 sierpnia 2009 r., IV KK 118/09. LEX nr 608258).

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

